



Den avgjørende verdenskamp

Taler

Vidkun Quisling

Dato

5 september 1941

Sted

Colosseum kino, Oslo

1 Det er en lykke å leve i denne store historiske tid. Men vanskelig er det for enhver å orientere seg i dette virvar av motsetninger og kjempende krefter som har grepet alle livets områder, som hver dag framtrer i nye former, og som i uendelig mangfoldighet utbrer seg over hele jorden.

5 Og dog er det i en slik skjebnesvanger brytningstid ingenting som er så viktig som det å forstå sin tid, og så ville det riktige. Det er overhodet ingenting i livet som er så viktig som nøyaktig å finne ut det standpunkt hvorfra tingene må bedømmes, og så holde fast ved dette og handle deretter.

10 Hvilket er no det grunnstandpunkt hvorfra tingene i denne tid må oppfattes og bedømmes?

Svaret må bli at de store motsetninger i verden i dag innerst inne kan føres
15 tilbake til en avgjørende verdenskamp mellom det jødiske prinsipp og vårt nordisk-germanske. Utviklingen i den atlantiske, såkalte kristelige verden, er etter flere århundrers utvikling nådd derhen at skjebnespørsmålet er blitt:

Skal det lykkes de onde verdenskrefter ved hjelp av materialisme og judaisert religion, ved frimureri, kapitalisme, marxisme, demokrati og bolsjevisme, ved
20 England, Amerika og Sovjetsamveldet, ved Churchill, Roosevelt og Stalin, ved Wall Street og London Børs, ved baglerbisper og jøssinger og ved det nordiske menneskes egen forblindelse, å ødelegge de germanske folk og de fundamentale nordiske prinsipper hvorpå hele vår sivilisasjon hviler, for at der på ruinene kan
25 bli opprettet det forjettede jødiske verdensherredømme i form av en verdenssovjetrepublikk og Den kommunistiske Internasjonale og en ny Genferliga?

Eller skal det lykkes det nye Tyskland som hovedeksponent for det nordiske og

germanske prinsipp å vinne denne uhyre kamp, i dette Ragnarok, og å gjennomføre en nyordning og samordning i Europa som kan sikre den germanske verden i Europa mellom de jødiskbestemte anglo-saksiske verdensmakter i vest og den jødisk-bestemte russisk-asiatiske verdensmakt i øst?

- 35 Skal det lykkes de nordiske og germanske folk nå som i historiens forgangne store krisetider å rydde av vegen en gammel verden og skape en ny som kan løfte hele den menneskelige utvikling opp på et høyere plan?

Dette er det store spørsmål i dag.

40

Det burde ikke være vanskelig for en nordmann som føler nasjonalt og har sin fornuft og sine sunne instinkter i behold, å vite hvor hans plass her er. Hva han ikke bare skal si ja til, men av all sin kraft arbeide og kjempe for.

- 45 Men i denne veldige verdensstrid mellom jødedommen og det nordiske blod og vesen er innviklet to andre store historiske utviklingsmomenter av avgjørende betydning.

- Det første moment er at vi lever i en periode, da verdensmakter danner seg. På en liknende måte som det før oppstod stormakter. Amerikas Forente Stater, Det britiske samvelde og Russland er etterhånden fra stormakter vokst fram til å bli verdensriker med uhyre landområder og hjelpekilder og hver med en befolkning på langt over 100 millioner mennesker. I det fjerne Østen er Japan i ferd med å albue seg fram til å bli et verdensrike, og på det europeiske fastland holder nå også det splittede Europa på å gruppere seg som en femte verdensmakt omkring det stortyske rike som sentrum og ledende stat.

- Dette er en utvikling som det i historiens lys og med dagens kjensgjerninger for øye, ikke er til å ta feil av. Hva Frankrike og Napoleon ikke oppnådde for Europa, det er omsider Tyskland nå i fullt arbeid med å virkeliggjøre: en sammenfatning av de europeiske fastlandsstater i en europeisk nyordning som sikrer økonomisk og politisk samarbeid og utelukker innbyrdes krig, samtidig som den gir de enkelte stater nasjonal frihet og selvstendighet.

- 65 Like overfor denne nyordning, som allerede begynner å ta fast form, og like overfor denne tendens til dannelse av verdensmakter som setter alle andre stormakter og småstater matt, blir spørsmålet for oss nordmenn: Det britiske rike, Europa eller Sovjetsamveldet? Noe fjerde alternativ, som splendid

70 isolation, er utelukket i den noværende verdenskonstellasjon.

Valget kan ikke være tvilsomt - om en hadde noe valg. Det noværende Russland kommer knapt nok i betraktning annet enn for marxister og Moskva-kommunister. Og hva England og Europa angår, så hører dog Norge mer til
75 kontinental-Europa enn til den engelske øya og det utenom-europeiske britiske verdensrike. - Norge har jo den aller største nasjonale og økonomiske interesse av å være med i en fredelig samordning på det europeiske fastland som også kan sikre Norden mot øst så vel som Europas fred i sin alminnelighet og gjøre slutt på Englands evige splitt og hersk-politikk over Europas stater og de derav stadig
80 følgende ødeleggende kriger og omveltninger.

Men i virkeligheten har en jo ikke noe annet valg enn å ville kjempe individuelt for eller imot den ene eller annen ordning, dvs. for eller imot utviklingen, for tingenes utvikling har allerede tvunget fram Norges og Nordens tilslutning til
85 det nye Europa. Å arbeide mot denne naturgitte utvikling er bare å stampe mot brodden.

Det annet store utviklingsmoment i tiden er kampen mellom den nye verdensanskuelse, den nasjonale sosialisme og den gamle verdensanskuelse, på
90 høyre fløy representert ved kapitalismen og demokratiet, på venstre fløy ved marxismen og bolsjevismen (kommunismen).

Noe fjerde alternativ gis ikke, og valget kan heller ikke her være tvilsomt - om en hadde noe valg. Kommunismen er vel ikke lenger noe brukbart ønske-alternativ.
95 Og hva demokratiet og liberalkapitalismen angår, så må det dog i dag være klart for alle at det er et dødsdømt system som tilhører en utlevd tidsalder, og som no er under endelig likvidasjon over hele verden, og ingen utsikter har til å kunne gjeninnføres.

100 Hva er det også man vil ha tilbake?

Den ynkelige partipolitikken, som har ødelagt landet?

De vettløse streiker og lockouter, som ruinerte oss?

105

Den kroniske arbeidsløsheten, som var en sosial skam?

110 Det er intet annet valg enn for eller imot den naturgitte utvikling. Men den som for det umulige forsømmer det mulige, den er en tåpe.

Således ser vi at de ledende tendenser i dette store tidsskiftet står i nøyeste sammenheng med hverandre og i dag ordner seg i to klart motsatte og kjempende fronter: på den ene side jødemakt, England, Amerika, Sovjetveldet, 115 kapitalisme, demokrati, kommunisme. På den annen side: germanermakt, Europa, nasjonal sosialisme. Det nye syn imot den vante sed. Det som skal stige mot det som skal falle.

120 «To tanker går i stål imot hinannen,
to tidehverv vil skifte hvasse ord. -

Stridsmenn for kvelden og stridsmenn for gryet;
125 stridsmenn for neet mot stridsmenn for nyet. -»

Som alt verdenshistorisk har også den store bevegelse i vår tid en religiøs kjerne. Kapitalismens og kommunismens vesen er fremfor alt gudløs materialisme. At det således i virkeligheten innerst inne er det materialistiske livssynet som i dag 130 står i kamp mot et åndelig og ansvarsbevisst syn på tilværelsen, skulde enno mer gjøre valget klart for dem som vet hva det rette livsgrunnlaget er for et nordisk menneske. - Når kirkefolk og kristenfolk kan stille seg i den kapitalistisk-kommunistiske front mot den nasjonale sosialisme, hvis grunnsyn er ansvarsbevisst idealisme, og hvis program er kristendom i praksis så viser det 135 bare en babelsk forvirring og at de selv er blitt materialister og kunstige jøder.

Jeg tror også at når en ser nøyere på saken, vil selve skjebnens spill gi et riktig og nyttig fingerpek. Jeg vil derfor ganske kort repetere noen kjensgjerninger, som vi alle kjenner, for å peke på hvorledes vi i begivenhetenes utvikling tydelig kan 140 iaktta at det nye Tyskland egentlig mot sin opprinnelige hensikt blir drevet inn på en bane som fører mot virkeliggjørelsen av et fornyet Europa og til den nasjonale sosialismes verdensseier, det beste bevis for at vi står overfor noe som utviklingen vil ha fram, noe skjebnebestemt som det ikke nytter å kjempe imot.

145 Adolf Hitlers opprinnelige mål var jo - som vi vet - slett ikke annet enn en rent tysk, nasjonal oppgave. Hans mål var å gjenreise det tyske folk og å fullbyrde

Bismarcks påbegynte samlingsverk som var blitt ødelagt i den første verdenskrig.

- Dengang lyktes det jødedommen å knuse de tre monarkier Tyskland,

150 Østerrike-Ungarn og Russland, som da var den største hindring for de jødiske verdensplaner. For å nå sitt nasjonale mål, forenet - som vi alle vet - Hitler to av tidens ledende tanker, nasjonalismen og sosialismen, på rasemessig germansk grunnlag til én skapende og sterk tanke: nasjonalsosialismen. Derved vilde han overvinne de splittende og ødeleggende krefter i det tyske folket, fornye det og
155 gjøre det så enig og sterkt at det kunde kaste av Versaillesstraktatens lenker, gjenvinne de tapte tyske land og samle alle tyskere i et stor-tysk rike.

Mulighetene til dette var jo åpnet ved oppdelingen av det østerriksk-ungarske monarki. Utover dette vilde Hitler sikre sitt verk og Europas fred ved en fredelig ordning i Mellom-Europa og ved samarbeid med England, det germanske
160 broderfolk. Nettopp Englands og Tysklands samarbeid vilde garantere Europas fredelige utvikling og ledende plass i verden.

«Men skjebnen ei vilde det så.»

165 Dere husker hvorledes Hitler ikke lot noe middel og ingen rimelige innrømmelser uforsøkt for å komme til en fredelig ordning. Han foreslo også en begrensning av rustningene. Men de andre vilde ikke engang gå med på likestilling mellom Frankrikes og Tysklands hærstyrker, til tross for at Frankrike er et meget mindre land og dessuten hadde sine allierte i ryggen på Tyskland.
170 Det eneste Hitler kunde oppnå var en avtale om at den tyske flåte ikke skulde være større enn en tredjedel av den engelske.

England og Frankrike så med stigende uvilje at Tyskland gjenopprettet sin suverenitet og vernefrihet, og samlet Østerrike og Sudetertyskerne til riket. Og
175 da Hitler ved et mer enn rimelig tilbud søkte å ordne også den uholdbare stilling med hensyn til den polske korridor, tilskyndet England, Frankrike og Amerika de sjåvinistiske polakkene til krig ved løfte om hjelp som aldri kom. England og Frankrike erklærte også selv Tyskland krig, og begynte dermed for to år siden jødernes militære tilintetgjørelseskamp mot det tredje rike.

180 Dermed var det tyske spørsmål blitt et europeisk spørsmål. England trakk nemlig - som vi alle vet - etter tur Skandinavia, Nederland, Belgia og Balkanlandene inn i krigen for derfra å ramme Tyskland. På den måten ble Tyskland mot sin vilje tvunget til å besette disse land som det ikke hadde noe
185 utestående med. Det tyske motangrep i Nederland og Belgia førte i sin

fortsettelse til Frankrikes fullstendige nederlag og underkastelse, og da også Italia var gått med i krigen på Tysklands side så var dermed hele det egentlige europeiske kontinent, med unntagelse av Sverige og Sveits, trukket inn i den europeiske nyordning under Tysklands førerskap.

Etter at Hitler ved pakten Berlin-Moskva hadde brutt innsirklingen av Tyskland og sjaltet ut Sovjetveldet som motstander, hadde Tyskland ikke hatt annet ønske enn å opprettholde fredstilstanden i øst for med full og samlet kraft å kunne føre krigen mot England og oppnå fred. Moskva-pakten var det viktigste politiske middel til på det avgjørende tidspunkt å sikre Tysklands seier. Og hvis Moskva-pakten var blitt konsolidert og hadde vært vedvarende, så er det sannsynlig at England hurtig hadde bukket under og sluttet fred.

Men bolsjevikene utnyttet imens situasjonen til å gjenerobre og bolsjevisere Russlands tidligere besittelser mot Europa og skyve sine grenser fram gjennom Skandinavia og Tyskland for å fremme sine verdensrevolusjonsplaner. De ventet i virkeligheten bare på den gunstige anledning for å bryte pakten, slutte seg til Tysklands fiender og rette dødsstøtet mot Tyskland og Europa. Utenom det jødiske brorskap og felleshatet mot Tyskland og nasjonalsosialismen, og utenom valgslektskapet mellom de jødiske tvillingsystemer kapitalismen og kommunismen, måtte nemlig bolsjevikene resonnere som så: «Hvis det nasjonalsosialistiske Tyskland vinner krigen, så har den kommunistiske verdensrevolusjon ingen sjanser, og vi går selv før eller senere under i Russland. Taper derimot Tyskland, er Europas bolverk mot bolsjevismen brutt, og England kan ikke stanse bolsjevismen.» Slik resonnerte bolsjevikene.

Heldigvis for Europa og for oss alle, også for våre bolsjeviker, kunde Tyskland i rette tid og med tilstrekkelig kraft møte disse planer. Europas krig mot bolsjevismen begynte. Men no dannet seg også åpent den kjempemessige jødiske verdenskoalisjon England-Amerika-Sovjetsamveldet, samtidig som Japan for alvor begynte å røre på seg i det fjerne Østen. Dermed er den kamp, som begynte som et tysk spørsmål, fra å være et europeisk spørsmål, i dag blitt et verdensoppgjør, det vil si, det har iallfall på det politiske område no antatt den omfattende karakter som det i virkeligheten innebærer.

Således ser vi Tyskland av omstendighetenes og utviklingens makt i tidens fylde likefrem påtvinges sin skjebnebestemte oppgave som germanernes og Europas samlende og nyordnende makt - og redning. At denne merkelige skjebnens gang

er fullbyrdet mot Tysklands opprinnelige hensikt, og at den utvikler seg seierrik, det viser bedre enn noe annet at Adolf Hitler er skjebnens redskap, og det borger for at det mål hvis konturer i dag trer tydelig fram bakom det veldige verdensoppgjør, det vil bli nådd.

230

Man hører i denne tid megen tale om Napoleon. En fremstående norsk geistlig gjorde endog nylig Napoleons felttog i Russland i 1812 til gjenstand for en oppbyggelig betraktning. En sammenlikning kan jo ligge nær, og den er snart den eneste trøst for våre jøssinger, som trekker historiske paralleller istedenfor å se kjensgjerningene og den radikale forskjell.

235

Denne forskjell ligger ikke bare deri at luftvåpenet og de andre moderne samferdselsmidler totalt har forandret krigføringens muligheter og i særlig grad like overfor de enorme avstander i Russland. Heller ikke i forskjellen på det nasjonale keiserdømme i Russland i 1812 og det jødestyrte Russland i dag. Og ikke i at bolsjevikgeneralene fra begynnelsen av har gjort den kapitale feil i sin krigføring å marsjere opp på Tysklands grenser og derved gi tyskerne anledning til å tilintetgjøre hovedmassen av de røde arméene, mens russerne i sin krig mot Napoleon oppga enhver offensiv plan, bestemte seg for et absolutt defensivt system, og trakk hovedmassen av sine soldater innover i Russland, en beslutning som reddet Russland og ruinerte Napoleon. Bolsjevikenes egne angrepsplaner ble skjebnesvangre for dem.

240

245

Hovedforskjellen ligger imidlertid ikke i disse ting. Den er av en dypere karakter og viser hvor overfladiske våre jøssinger er selv i sine beste argumenter.

250

Hovedforskjellen ligger nemlig i selve sakens natur og i utviklingen.

Den fundamentale kjensgjerning i de europeiske begivenheter i begynnelsen av forrige århundre var den franske revolusjon og dennes krigerske bevegelse fra vest mot øst, inntil den brøt sammen i Russland og ble etterfulgt av en krigersk motbevegelse av Europas folk fra øst mot vest under den russiske keisers overledelse med som avslutning alminnelig fred og forsøk på en europeisk fastlandsordning.

255

260

Sammenlikner en disse begivenheter, som ble utløst av den franske revolusjon, som var den liberalistiske jøderevolusjon, med de noværende forhold, må en nødvendigvis komme til det motsatte av det resultat de forfekter som håper

265 tyskerne skal tape i Russland, fordi om Napoleon gjorde det. Den noværende
jøderevolusjon den kommunistiske - begynte nemlig i Russland, og bolsjevikene
har ved borgerkrig og sine verdensrevolusjonsplaner søkt å drive den fra øst til
vest. Men denne krigerske bevegelse er brutt sammen i Vesten og følges no av en
krigersk motbevegelse av Europas folk fra vest mot øst under Tysklands ledelse.
270 Altså nøyaktig det motsatte av det som skjedde for hundre år siden.

Er det noen praktisk slutning å trekke av disse sammenlikninger - ut fra
historiens logikk - må det derfor være den at en tysk-europeisk seier i Russland
og en europeisk kontinental nyordning gjør slutt på de krigerskebevegelser på
275 det europeiske kontinent i denne historiske periode og legger grunnlaget for
fred i Europa.

Den sentrale idé i Napoleons krig mot England var å forene fastlandet mot det
engelske øyrike. Alliansen med Russland var grunnlaget for krigen mot
280 England. Og da denne allianse ble brutt, måtte den søkes gjenopprettet ved krig.
Altså atskillig som minner om den noværende utvikling.

Men Napoleons storarmé brøt sammen i Russland, og dermed brøt også
sammen grunnlaget både for hans krig mot England og for hans påtenkte
285 europeiske nyordning.

Det nye Tyskland og dets allierte, derimot, seirer over Sovjet-Russland og
bolsjevikene, og skaper dermed grunnlaget for seieren over England og for den
nødvendige nyordning i Europa.

290

Napoleon uttalte på tilbakevegen til Paris etter nederlaget i Russland:

«Jeg har tatt feil, ikke av det politiske mål og den politiske nødvendighet av
denne krig, men av den måte hvorpå den skulde føres.»

295

Nasjonal Samlings oppgave er å gjennomføre den nye ordning i Norge og å sikre
Norges plass i det nye Europa. Dessuten er det vår enkle moralske plikt som
nordiske mennesker, dertil i vår nasjonale interesse, å hjelpe hva vi kan til den
nye ordens alminnelige seier og gjennomføring i Europa. I første rekke må vi
300 bidra vårt til Tysklands seier, som er Norges seier, og til en hensiktssvarende
regulering av forholdet mellom Norge og Tyskland som et ledd i den germanske
og europeiske nyordning.

305 Disse oppgaver medfører at vi inntar en fiendtlig holdning til både England og bolsjevikene. Dette er så meget mer naturlig og selvfølgelig som begge disse makter arbeider - og i årevis har arbeidet - så vel innenfra som utenfra på vår nasjonale ødeleggelse.

310 Like overfor de andre land har vi alltid iaktatt streng nøytralitet og ikke på noen måte blandet oss i deres forhold. Dette gjelder i første rekke våre nordiske naboland, ikke minst det svenske broderfolket. Det er derfor med økende forstemthet vi er vitne til den uverdige og hatske agitasjon som i størstedelen av den svenske presse fortsatt drives mot det nye Norge.

315 Vår forstemthet blandes med forbauselse, ja med forakt, fordi vi dessverre må konstatere at det her for en vesentlig del dreier seg om simpel løgnpropaganda, øyensynlig beregnet på å gi det svenske folk en falsk forestilling om forholdene i Norge, både om vår bevegelse og om tyskernes opptreden. Det er ikke bare
320 tendensiøse fremstillinger av forholdene som det her er tale om. Det er opplagte og bevisste fordreininger og usannheter. Ofte tarvelige, personlige insinuasjoner og løgnhistorier. Med andre ord den rene Londonradio, som da også som regel er kilden, når ikke London radio selv øser sitt stoff fra de svenske forgiftede brønner og fra såkalte «svenske» spesialkorrespondenter i Oslo.

325 For å ta noen eksempler blant hundrevis bare fra den siste måned:

Den 21. august bragte Svenska Dagbladet en meddelelse om tvangsutskrivning i Norge for den russiske krig, og forestående mobilisering av all norsk mannlig
330 ungdom for kamp mot russerne.

Den 24. august meddelte Stockholmstidningen fra sin «spesielle korrespondent» at Nord-Norges hird er mobilisert og bl.a. brukes til å bevokte den store konsentrasjonsleir som er innrettet i Nord-Norge. Der er inntruffet en
335 rekke sammenstøt, hvorunder det også er skutt, forteller avisen.

De samme hovedstadsaviser vet å meddele at pastor Riisøen i Fana ved Bergen er avsatt, og at Kirkedepartementet forgyves har anmodet flere prester om å betjene embetet i Fana etter ham. Mens det virkelige forhold er at pastor
340 Riisøen ikke er avsatt, men at biskopen etter anmodning forflyttet ham fra Fana til å betjene et annet embete og at biskopen etter vanlig praksis ordnet med at en

ny prest tiltrådte straks.

345 Etter den svenske presses utsagn og etter den oppfatning som den har skapt i det svenske folk, råder det i Norge alminnelig hungersnød og elendighet, foruten det frykteligste skrekkvelde utøvd av Nasjonal Samling i sin alminnelighet og av Hirden i særdeleshet.

350 Og hva sier en f.eks. til at en annen av Sveriges største aviser, Göteborgs Handels- och Sjöfartstidning, 14. august skriver, og det i en redaksjonsartikkel, om at en rekke av de norske statsråder har måttet ta permisjon for å skjøtte sine angrepne nerver. «En av disse herrer,» skriver bladet, «oppgis først å ha søkt helbredelse på Skodsborg sanatorium (i Danmark). Der vilde de imidlertid ikke
355 påta seg tilfellet. Det var for alvorlig. Han menes nå å være anbragt på Dikemark.»

Slik lavtliggende løgn finner toneangivende svenske aviser det forenlig med sin verdighet og sine interesser å servere i fullt alvor for sine lesere. Den svenske
360 presses skildringer og rapporter fra Norge er i det hele tatt helt misvisende og er enten fullstendig oppdiktete eller forvrengte og forfalskede. Ofte er de preget av den uforskammede, frekke og så lett gjenkjennelige jødetone - alltid uvennlige, ondsinnede, hatske og infame og struttende av storsvensk selvgodhet. Disse beklagelige foreteelser har vært drevet helt siden Nasjonal Samlings overtagelse
365 av styret, og er dessverre i den senere tid snarere blitt verre enn bedre.

Jeg vil nå ikke engang tale om hva de har å fortelle om min person. Det er alle mulige og umulige ting. Blant annet står jeg på randen til sjelelig sammenbrudd og sinnssykdom. «Den som lyttet til kommandør Riiser-Larsens henvendelse
370 den ene gang til Quisling selv, den annen gang til hans frue, undres ikke på at han må føle det uhyggelig,» skriver den samme Göteborgs Handels- och Sjöfartstidning. «Når man hørte Riiser-Larsens tale til Quisling så man formelig et par veldige never strekkes ut og gripe mannen om strupen. Der var ingen redning mulig. Urokkelig som skjebnen uttalte Riiser-Larsens veldige stemme
375 dommen over Quisling. Kommandørens henvendelse noen uker senere til fru Quisling var enno uhyggeligere i sin skildring av de barns lodd, hvis fedre ved Quislings forføyninger kastes i fengsel. For en mor må disse, tross kraften, stillfarende ord være fryktelige. Arma quislingar!»

380 Ja, slik males det side opp og side ned i broderfolkets store og små aviser. Og

dette siste eksempel er for så vidt også betegnende som det viser at svenskene forfalsker endog de før så grumsete kilder. - Ovenstående er nemlig tatt fra London radio, og gjaldt ikke fru Quisling, men fru statsråd Jonas Lie.

385

Slike eksempler kunde forfleres i hundrevis.

390

«Arma quislingar!» sier svenskene. Vi sier: Arme svensker, som daglig må lese slikt og liknende mindreverdig stoff. Det er trist å måtte konstatere at det svensk-germanske folket enno er så ufritt og så nedsyltet i jødepropaganda at det tror på og finner smak i den slags, og bare tar sin viten om det nasjonale Norge fra så giftige kilder.

395

400

Men saken har en enda alvorligere side. For det er vel noe nær uhørt at et land som daglig pokker på sin nøytralitet, tillater sin presse å opptre slik mot statsmaktene i et vennligsinnet naboland. Det er dessuten riktig nok så at denne skandaløse svenske løgnpropaganda er direkte rettet mot Norge. Men indirekte og vel så meget har den sin tydelige adresse til Tyskland. Svenskene bør også være oppmerksom på at det nye Norge, som de finner å burde bakvaske på denne måte, det er fremtidens Norge, som Sverige blir nødt til å regne med. Dette vil jeg med all kraft understreke. Sverige trenger Norge mer enn Norge trenger Sverige.

405

Vi blander oss ikke inn i svenske forhold, vi må derfor kunne forlange at Sverige heller ikke blander seg inn i våre forhold. Vi, det nye Norge, skylder ikke svenskene noen unnskyldning for at vi eksisterer og virker. Det må stå oss fritt å arbeide for vårt fedrelands vel på den måte vi finner best.

410

415

Vi kommer heller ikke til å anerkjenne som en ledende nasjon i Norden et folk som forsøme sin store chance i Finnland i 1918. Som tross «det svenske stålet» og Karl 12. blir sittende ved sitt smørgåsbord når Europas og Nordens skjebne avgjøres under stålhelmen på slettene og i skogene i Russland. Og som tross sin innklemte beliggenhet, innbiller seg - like kortsynt som Sveits - at det kan bli liggende utenfor tidens store bevegelse i hele den europeiske kulturkrets, holde seg klar av den strøm som sikkert og no så skyndsomt driver Europa fram mot en ny tingenens orden.

Det tok 300 år å innføre kristendommen i Sverige, i Norge bare 35 år. For oss kan svenskene i og for seg gjerne også no bli liggende hundre år etter i

utviklingen. Det folk som først griper og gjennomfører en ny tids orden, vil beherske framtiden. Og vi ser for så vidt heller at Norge gjør det enn Sverige. Men for det nordiske og germanske broderskapets skyld og for styrken og samholdet i Norden ønsker vi at også Sverige snarest mulig av egen kraft vinner
425 fram til en nyordning i pakt med tidens lov, at det svenske folket likesom det norske i samhøve med Henrik Ibsens manende og profetiske ord: vil træde tidens aabne spor imod et frit, et helt, et mæktig Nord.

Vi tilstreber ikke for Norge noen lederstilling i Norden. Vi ønsker i Norden bare
430 samarbeidende, jevnbyrdige og likeberettigede nasjoner, hver i sitt naturlige livsrom. Og vi har rett til å forlange og vi forlanger, at Sverige innstiller sin løgnpropaganda mot det nye Norge og dets ansvarlige menn, så vel som sin understøttelse av norsk-fiendtlig virksomhet, og at vi nordmenn, i fred kan få ordne og bygge vårt eget land fri for svenske sjikanerier.

435 Hvis ikke de bestemmende svenske kretser finner å kunne innvilge i dette rimelige krav, som bare fordrer alminnelig menneskelig og politisk anstendighet, vil det i Norge skape en varig bitterhet som hverken Norge eller Sverige er tjent med. Det vil lett kunne føre til en gjenopplivning av det århundregamle
440 motsetningsforhold mellom våre folk, det som så lykkelig ble overvunnet etter 1905.

Vi vil ikke svare svenskene med samme mynt. Vi vil ikke - så sant ikke svenskene ved fortsatte provokasjoner tvinger oss til repressalier - starte noen
445 pressekampanje mot Sverige eller begynne noe undergravningsarbeid mot de svenske riksmakter og den herskende svenske stats- og samfunnsordning. Men vi kan ikke lenger stå likegyldige til den hatske og utålelige trafikk som i Sverige drives mot Norge. Det er det svenske folks egen sak, i sin egen interesse, å forlange av sin presse objektive og sannferdige meddelelser om forholdene i
450 Norge. Vi forlanger kun at man ikke lyver på oss, og bakvasker og motarbeider oss og våre legitime nasjonale interesser.

Vi appellerer til det svenske folks nordiske samfølelse, til dets ettertanke og til mellomfolkelig anstendighet, som vel i særlig grad burde gjelde mellom nordiske
455 broderfolk.

Hva ellers den alminnelige situasjon i Norden angår, så er stillingen i dag den at vi med bestemthet kan konstatere at den nye ordning har fått overtaket i

Således har den nye tids stigende flod i dag ugjenkallelig oversvømmet tre av Nordens land, Norge, Danmark og Finland, og omskyller på alle kanter Sverige, så meget mer virkningsfullt som no også hele Østersjøen og dens østlige
465 bredd er behersket av den nye orden. Kan noen tvile på at tidsfloden som allerede har grepet elleve av Nordens 17 millioner mennesker, også uvegerlig en dag vil overskylle Sveriges 6 millioner? Er det ikke nettopp like overfor dette uavvendelige perspektiv at den svenske system- og jødepresse er så ilter og ubalansert mot Norge? Den ser at det må komme. Dag for dag stiger floden
470 utenfra og innenfra. Graver og tærer på de gamle innretninger, de gamle forestillinger og fordommer. Stykke for stykke løsner og faller ned. Og en dag springer demningene, og også «Gamla Sverige» finner forbauset sin plass blant Europas nye nasjoner, til demokratenes og jødernes skrekk, men til lykke for det svenske folk og Sverige selv og for de andre nordiske land.

475 Den dag er nærmere enn de aner de individer som i egeninteresse og i dristig tvil om kraften i den strøm som driver verden framover, trosser tidens lov og smigrer seg med å kunne stanse floden og demme den opp, men som dog til slutt blir ubarmhjertig oversvømmet og revet bort. Den dag det skjer, er en
480 lykkelig dag for Norden. For når Nordens land blir fridd for internasjonal jødemakt og avlastet for Englands og Russlands trykk, og når de finner tilbake til seg selv, til sitt eget nordiske vesen, så vil de i samlet samarbeid med vårt tysk-germanske broderfolk gå en stor framtid i møte. Tilsammen er vi nordiske folk, om ikke de største i folketall, så dog nest Tyskland kulturelt og økonomisk den
485 største makt i det egentlige Europa. Våre naturlige forutsetninger åpner for oss innen rammen av det nye Europa muligheter i verdensmålestokk. Hvis vi bare evner en kraftig innsats, og jeg tviler ikke et øyeblikk på at vi det gjør. Heller ikke tviler jeg på at Englands og Amerikas endelige nederlag vil bringe oss de gamle norske besittelser tilbake til Norden: Svalbard, Grønland, Island, Færøyene,
490 Hjaltland og Orknøyene, slik at hele vårt naturlige livsrom og også basisen for vår kraftutfoldelse ute i verden og på havene blir sikret.

Hovedmålet for Nasjonal Samlings arbeid og kamp har gjennom alle år, helt fra vår bevegelses begynnelse vært å berge det norske folk gjennom den store
495 verdenskrise og å hevde Norges frihet og det norske folks nasjonale selvstendighet.

500 Ved våre motstanderes lettsindige og ryggesløse spill med det norske folks skjebne gikk Norges frihet og selvstendighet tapt, ja hele det norske folks nasjonale eksistens ble satt i den største fare.

Vår harde oppgave ble det å redde hva reddes kunde og å gjenvinne fedrelandets frihet og selvstendighet, det hovedspørsmål som beveger oss alle.

505

Når det norske folk er sloppet så lett gjennom det siste krigsårs uhyre vanskeligheter, når vi no tross alle krigsvanskeligheter som enno måtte ligge foran oss, kan ha forvissningen om at Norge går mot en stor nasjonal framtid med velstand og gode kår for alle, og når vi framfor alt no er kommet så langt at
510 vi med sikkerhet kan si at vi får vår frihet og selvstendighet tilbake, så skyldes dette sannelig ikke England og den rømte kongen og emigrantregjeringen i London, eller Mowinckel og Tranmæl i Stockholm, og jøssingene og flaggpatriotene her heime. Det skyldes på den ene side Adolf Hitler og hans medarbeidere, her i landet i første rekke Reichskommissar Terboven, på den
515 annen side Nasjonal Samling. Alltid har vi i Nasjonal Samling uavkortet hevdet Norges nasjonale interesser til alle sider, og alltid har vi kjempet for det norske folks frihet og selvstendighet. Det er også vår bevegelse som har stilt hovedmassen av de frivillige, tapre nordmenn som no i divisjon Viking, Regiment Nordland og i Den norske Legion viser at de virkelig er nordmenn og
520 at de virkelig mente noe med det, når de tusen ganger har sunget: «Også vi når det blir krevet, for dets fred slår leir.»

Men England og dets norske agenter: ekskong Haakon og Nygaardsvold-regjeringen, Mowinckel og Tranmæl og jøssingene, det var de som bragte Norge
525 i ulykke. Disse folk dekker seg med fedrelandske fraser og fører «Alt for Norge» i sitt skjold. Men hva har de utrettet? Jo, vi kjenner deres gjerninger, også dem som ble øvd i dølgsmål. Ett eksempel. Umiddelbart før 9. april, da de visste krigen kom, besluttet «Forsyningsdepartementet», det som skulde forsyne landet, å eksportere 40.000 tonn hvalolje til England, nok for Norges behov i to
530 år. Slik er de engelsksyke.

Før den 9. april og etter den 9. april har de bare forsøkt å øke vanskelighetene for det norske folk, å hindre den nasjonale gjenreisning. Ekskongen og emigrantregjeringen i London og dens klientel av rømlinger, ser sin oppgave og
535 en heltegjerning i å ødelegge norske transportskip, bombardere norske heimer og fabrikker, bringe sult, elendighet og uro i landet, i Englands og bolsjevikenes

interesse. Det er heldigvis en oppgave som overstiger både deres og deres alliertes krefter. Men hvis disse «nordmenn» og jøssingene her heime fortsatt hadde
540 framgang i sitt arbeid her, vilde det bare bringe nye ulykker over det norske folk og for alltid forspille Norges frihet og selvstendighet. Og hvis de skulde nå sine ønskemål, vilde det bety Norges ødeleggelse.

Det har selvsagt ikke vært så lett for alminnelige, ikke politisk tenkende
545 mennesker å forstå sammenhengen i og nødvendigheten av det som er skjedd og måtte skje i de forløpne to krigsår.

En fremmed besettelse, selv av en vennligsinnet makt er også naturlig en belastning som et frihetselskende folk, som vil være herre i sitt eget hus, ønsker å
550 bli fri. Men jøssingene vil bare bytte den bestående besettelse med en annen, fordi de tror at da skal de få det bedre. Men heri tar de feil. Senere erfaring vilde vise at de har fått det verre. Gudbrandsdølene har allerede erfaringen med engelskmennene. Og hva en bolsjevikisk besettelse betyr, det ser vi av folkenes skjebne i de baltiske stater: ubeskrivelig redsel og elendighet. Bare ønsket om en
555 slik mulighets oppfyllelse er en forbrytelse.

I dag burde dog saken være klar for oss nordmenn:

Under alle omstendigheter betyr Englands og bolsjevikenes seier vårt fedrelands
560 ruin. Derfor er de nordmenn som ønsker dette og arbeider for det, forrædere mot folk og fedreland. Så meget mer som bolsjevikene har som sitt erklærte program også Norges bolsjevisering og innlemmelse i Sovjetveldet, likesom det var England som kynisk trakk Norge inn i krigen og ofret det for sin krigspolitikk, slik som det hjerteløst har ofret det ene land etter det andre for de
565 engelske interesser, og for øvrig tyrannisert havet og gjennom mer enn 100 kriger underlagt seg en fjerdedel av jorden.

Engelsksyke nordmenn søker, av skam over uhyrligheten i sine ønskedrømmer om at bolsjevikene skal seire over tyskerne (og deres allierte), uærlig å dekke over
570 de virkelige forhold ved å argumentere med at Tyskland og bolsjevikene tretter hverandre gjensidig ut i Sovjet-Russland uten at det berører Norge. Deretter vil England med Amerikas hjelp vinne en overlegen seier, og Norge igjen bli fritt uten at bolsjevikene besetter Nord-Norge. Men de må dog forstå, disse folk, at slik kommer det ikke til å gå for seg. Som før nevnt: Hvis Tyskland tapte krigen,
575 er Europas bolverk mot bolsjevismen brutt, og England kan ikke stanse

bolsjevismen i Europa. Det viser erfaringen fra den første verdenskrig, hvor England dog seiret stort.

580 Under alle omstendigheter kunde England ikke seire i Norge, det vil si på hele krigens mest avgjørende punkt, uten at vårt fedreland ble en fryktelig krigsskueplass og forvandlet til en rykende ruinhaug.

Er det det de vil våre engelsksyke jøssinger? De har lært for lite av Åndalsnes,
585 Molde, Kristiansund, Steinkjer, Namsos og Bodø, og av den fryktelige skjebne som hele landet, og Oslo i spissen, med nød og neppe unngikk.

Jeg antar at enhver ansvarsbevisst nordmann må forstå at med den slags ting kan en ikke lenger leke seg. Det må være klart for alle at når krigen no har antatt
590 karakteren av en ny og større verdenskrig, hvori samtlige verdens syv stormaker er engasjert, så er situasjonen blitt overordentlig skarp og alvorlig. Av verdens 2,4 milliarder mennesker er over 2 milliarder innviklet i krigen, og den tredje krigsvinter står for døren. Uhyre politiske krefter er sloppet løs. Hvis ulykken er ute kan den fare henover et lite folk på 3 millioner som et altødeleggende uvær.

595 Under disse omstendigheter må de engelsksyke elementer i det norske folk endelig engang forstå, for det første at vårt ve og vel er uløselig knyttet til Tysklands skjebne. At Tysklands seier er Norges seier. For det annet at Tyskland med all sin vennlige innstilling like overfor nordmennene og all sin
600 langmodighet overfor sine motstandere blant nordmennene, ikke lenger kan ta overbærende på fortsatte foreteelser som er farlige eller skadelige for okkupasjonsmaktens interesser. De no effektuerte dødsdommer, inndragningene av radioapparatene og den averterte forordning om unntagelsestilstand taler et tydelig og advarende språk til oss alle. At vi hittil har
605 sloppet såpass lett fra alle krigens redsler og vanskeligheter må ikke lulle folk inn i falske forestillinger, slik at de tar feil av det fryktelige alvor i situasjonen.

At Norge på en måte har vært i krig med Tyskland og fredsforholdet mellom de to stater ikke enno er offisielt klarlagt, kan være en formildende omstendighet,
610 så meget mer som den skaper atskillig forvirring i mange sinn. Men dette endrer ikke noe i okkupasjonsmaktens rett og plikt til å vareta sine militære interesser for å vinne krigen, hvilket også i høyeste grad er i Norges nasjonale interesse.

Også vi i Nasjonal Samling har vår krig å føre. Det er kampen for Norges frihet

og selvstendighet. Det er paradoksalt at vi skal være nødt til å måtte kjempe denne kamp for Norge mot egne landsmenn. Men denne beklagelige kjensgjerning kan dog ikke la oss oppgi kampen. Enhver må innse at vi i Nasjonal Samling som i første rekke varetar ansvaret for Norges skjebne i dette
620 avgjørende historiske vendepunkt, heller ikke vi har lov til rolig å se på at forblindede landsmenn driver sitt tåpelige og forbryterske spill, og stiller seg i vegen for eller endog søker å sette i fare det nasjonale samlingsverk som er den eneste veg til å gjenvinne Norges frihet og selvstendighet. Enn mindre kan vi tåle innstillinger og handlinger som er direkte landsskadelige og landsforræderske. Vi
625 krever av alle nordmenn, og i første rekke av alle offentlige tjenestemenn, positiv innsats for Norges sak. Og ingen kan med rette bebreide oss at vi uskadeliggjør dem som vil ødelegge oss og fedrelandet.

Vi har alltid villet gjøre vårt verk med det gode. Vi har alltid søkt å appellere til
630 våre landsmenns fornuft og til deres fedrelandssinn og godvilje. Vi har alltid gitt våre motstandere en meget fair chance, har alltid i god tid advart dem for å gi dem mulighet til å besinne seg og komme på bedre tanker, likesom vi i årevis før den nasjonale katastrofe har inntrengende advart folket og pekt på den vegen det måtte gå for å frelse seg fra krig og kaos.

635 De vilde ikke den gang høre, og fikk føle. Denne gangen har de trodd våre advarsler var tomme trusler, at vår overbærenhet og tålmodighet var svakhet. No vil de få merke vår styrke og besluttsomhet. De som ikke har villet høre våre advarsler, får ta konsekvensen. Jeg sier ikke dette for å true. Men fordi vi kjenner
640 vår plikt like overfor Norge og historien og føler vårt ansvar.

De plutokratiske, kirkelige, intellektuelle og marxistiske klikkene som har regjert Norge på ryggen av folket, noen ovenfra, andre nedenfra, innbiller seg å ha en evig rett til å regjere dette landet, til fortsatt å føre det norske folk bak lyset og
645 utbytte det. Men de er en insolvent «elite» som har forspilt sin lederstilling. De har ikke fylt sin funksjon. De har ikke gitt vårt folk noen skapende idé, ikke noen oppdragende plan for dets liv. De har ikke ført det riktig, men på falske veger. Derfor er de også brutt sammen og dømt til å forsvinne uten sang og klang, i mørke og stillhet.

650 Disse små klikkene tillegger seg selv større betydning enn de har. De blåser seg opp og terroriserer vide kretser sjelelig og økonomisk, men når man stikker hull på dem, faller de sammen som en barneballong.

Hvis det var nasjonale interesser som drev dem, og ikke egoistiske privatinteresser, så måtte de være med oss. Men deres motiv er, at de ser sine private interesser truet. Og de er truet. Det er riktig nok.

660 For det er dette klikkveldet som må brytes på alle områder for at det kan bli rom for den makt som Nasjonal Samling har utenom sine organiserte rekker, titusenvise av tilhengere som ikke tør bekjenne farge, fordi de terroriseres av de feige jøssingklikkene som skyver seg inn mellom Nasjonal Samling og folket.

665 Dere har hørt Frankrikes fører, marskalk Petain, tale om det gamle systems menn som setter seg mellom ham og hans folk. Det er der som her. Dere har kanskje også lagt merke til at i Frankrike ble på en gang 700 offentlige tjenestemenn avskjediget.

670 Tror de engelsksyke og bolsjeviksyke jøssinger at vi er mindre besluttsomme og energiske? Da tar de feil. Vi har varslet alle tjenestemenn om at det i fedrelandets interesse gjelder å gå aktivt inn for nyordningen. Det var ikke noen spøk. Det var dødsens alvor. Og bakstreverne blant dem har no hatt mange måneder å tenke seg om, og ta sin beslutning om de vil være med oss eller mot oss i vår
675 kamp for Norges frihet og selvstendighet.

Vi lar derfor heller ikke uvesenet gå sin gang. Men fjerner etterhånden enhver tjenestemann, høy eller lav, som saboterer nyordningen og kampen for Norges sak, og setter inn nye, positive krefter. Denne utrenskning går planmessig for
680 seg, og den kommer til å bli gjennomført til siste slutt. For et nytt styre som representerer en revolusjonerende, nasjonal nyordning, er det umulig å gå annerledes fram, umulig å ta andre hensyn enn fedrelandets vel.

Ingen må la seg dupere av disse stakkars jøssingene og deres ynkelige spill. At
685 gamle bekjente ikke vil hilse på en, er dog til syvende og sist verst for vedkommende selv og stiller dem bare i et latterlig lys. Vi skal også huske på at jøssingene opplever store personlige skuffelser og sorger, og en vakker dag risikerer de - hvis de ikke omvender seg - å bli sendt på vedhogst eller til en arbeidsleir sammen med sine allierte, de bolsjevikiske krigsfanger, eller kanskje
690 endog til en jøssingkoloni borte i Russland for å studere på åstedet resultatet av det system de vil velsigne vårt fedreland med i det kjære Englands og den kjære konges interesse.

- 695 Det er et sørgelig syn for nasjonalbevisste nordmenn som i årelang oppofrelse har kjempet klarsynt og med klokskap og kraft for Norges sak, å se forvillede landsmenn misbruke det norske flagg til norskfiendtlig demonstrasjon, - folk som intet positivt yter for Norges sak, men som på toppen av sine noværende tåpeligheter også bærer medansvaret for Norges ulykke. De synes visst selv, 700 disse, at det er svært kjekt å demonstrere med nasjonalhjelpens merke og med det norske flagg og nasjonale farger både her og der. Men når de selv eller foreldrene får betale demonstrasjonen med inntil 100.000 kroner i bøter til Norges statskasse, så blir det ikke fullt så kjekt og morsomt.
- 705 Dette kan synes latterlig. Men det er enkelte ting som ikke er latterlige. Det er ikke latterlig at mens våre heimlige jøssinger driver sitt tåpelige spill, ofrer de beste av Norges ungdom frivillig sitt liv i Russland for Norges sak i Europas kamp mot bolsjevismen.
- 710 Det er ikke latterlig når London radio og den såkalte frihetssender direkte oppfordrer til politisk mord, og endog uttaler spesielt til barna, at «hvis dere treffer eller møter en med solkorsmerket på, så må dere betrakte vedkommende som fortjent til døden». Det er ikke latterlig, for den slags oppfordringer særlig like overfor barn og andre uansvarlige elementer som mange av jøssingene jo er, 715 kan lett føre til uhyggelige kjensgjerninger. Det er ikke latterlig, for de virkelige trådtrekkere i dette spill, Secret Services og G.P.U.s agenter og medsamsvorne, opererer med alle mordmidler og med systematisk terror og sabotasje, og vil gjerne provosere til handlinger som de ikke selv tør innlate seg på. Men de vet hva det venter dem. Og hva økonomisk boikott angår, er å si at 720 hvis det kan påvises konkrete tilfelle av økonomisk boikott mot medlemmer av NS eller sympatiserende med NS, på politisk grunnlag, så vil de skyldige få bøte slik økonomisk og på annen måte, at de resten av sitt liv kommer til å ønske at de aldri hadde innlatt seg på denslags forretninger.
- 725 Kampfeller! Jeg vet at dere ikke bøyer av for noen terror fra våre motstandere hverken på den ene eller annen måte, og at dere går deres veg rett fram uten å la dere påvirke av fiendtlig propaganda. Men vi må heller ikke tenke og tale for meget om den side av kampen, ikke på noen måte la oss anfekte av det støv som motstanderne søker å hvirvle opp. En hær svekker sin slagkraft hvis den tenker 730 for meget på de vanskeligheter som fienden lager for å påtvinge en sin vilje. Vi må føre vår krig igjennom så det blir rom for positiv og nasjonal politikk. Det er

ingen fektning for bare å oppholde fienden, men en krig, hvis mål er å tilintetgjøre motstanden. Terroren må brytes med terror, og med disiplin og organisasjon med makt bakom. Men først og fremst må vi tenke positivt og arbeide positivt på å gjennomføre vårt nasjonale nyreisningsprogram. Aktivitet og handling, tro på Norge, lojalitet mot bevegelsen og dens oppgave, det er det som kreves.

Vår bevegelse i dag er både kvantitativt og kvalitativt sterk nok til å gjennomføre både kampen og sitt positive program.

Nasjonal Samling er no organisasjonsmessig like sterkt som det fascistiske parti i Italia og kommunistpartiet i Russland var først mange år etter deres maktovertagelse. Vi har i dag ikke bare den største og best organiserte politiske organisasjon som noensinne har vært i Norge. Vi har også fullgodt nådd den styrke som er nødvendig for et statsbærende parti. Vår organisasjon blir for hver dag større og sterkere. Og vi legger for hver dag systematisk under oss nye områder av stats- og samfunnslivet.

Nasjonal Samlings idéer har no i det hele tatt funnet en bestemt og dem tilsvarende organisasjonsmessig representasjon. De griper derfor om seg med uimotståelig kraft.

Det nasjonale samlingsverk står no på fast grunn. Det kan ikke lenger slås i stykker hverken av ytre eller indre fiender.

Makt uten rett er tyranni. Rett uten makt er en frase. Vi vet at det vi kjemper for, er godt og rett. Og vi har makt å sette bakom. Derfor må vi også bruke makten for at retten skal skje fyldest og det gode bli virkeliggjort.

Vi bygger på folket og søker rettskaffent og ærlig å fremme dets vel. Men mot folkefiendene skal vi, uten angst for deres og Londonsendernes sadistiske ønskedrømmer og trusler, gå rolig fram, og med klokskap og humanitet nøytralisere dem i tur og orden.

Kampfeller!

Vi skal tappert og trofast overvinne eller kue all motstand inntil hele folket er vunnet for den nye ordning. Med plan og framsyn i arbeidet skal vi

gjennomføre den nasjonale revolusjon, skritt for skritt, fylke for fylke.

Vårt store mål skal vi nå:

775

Norge skal ikke bare bli fritt. Det skal bli stort.

780

Kilde

Østbye, H. N. (red.): Mot nytt land - artikler og taler av Vidkun Qusling 1941-1943. Oslo 1944.

URI

<https://www.virksommeord.no/tale/den-avgjorende-verdenskamp>

785

790

795

800

805